

Hilkhot Dé'ote

Halakha 8 - Chapitre 7

וְכֵן כָּל הַנוֹטֵר לְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל--עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, שְׁנֹאֵמַר
"וְלֹא-תִטֹּר אֶת-בְּנֵי עַמִּי" (ויקרא יט, יח). כִּיצַד: רְאוּבֵן שְׁאָמַר
לְשִׁמְעוֹן שְׂכָר לִי בַּיַּת זֶה, אוֹ הַשְּׂאִילָנִי שׁוֹר זֶה, וְלֹא רָצָה שְׁמַעוֹן;
לְיָמִים צָבַר שְׁמַעוֹן
לְרְאוּבֵן לְשָׂאֵל מִמֶּנּוּ אוֹ לְשָׂכַר, וְאָמַר לוֹ רְאוּבֵן הֲאֵל לָךְ, הֲרִינִי
מִשְׂאִילָךְ, וְאִינִי כְמוֹתְךָ, וְלֹא אֲשַׁלֵּם לָךְ כְּמַעֲשֵׂיךָ--הַעוֹשֶׂה כְּזֶה,
עוֹבֵר בְּ"לֹא תִטֹּר".

יב אלא ימחה הדבר מלבבו ולא יטרונו, שכל זמן שהוא נוטר את
הדבר וזוכרו, שמא יבוא לנקם. לפיכך הקפידה תורה על
הגטיבה, עד שימחה העוון מלבבו כלל ולא
יזכרו; וזו היא הדעה הגבוהה שאפשר שיתקיים בה ישוב הארץ,
ומשאן ומתנן שלבני אדם זה עם זה.

Questions au Rav Dayan (tome 6)

Ces questions, vous vous les êtes posées un jour, ou vous vous les poserez dans l'avenir...

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions